

[Thorndahl]

ningerne til lovforslaget og i folketingets forhandlinger alene rationering som metode. Det var det eneste eksempel, man på det tidspunkt kunne forestille sig at man kunne benytte bemyndigelsesloven til. Det vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte i denne sammenhæng.

Energiministeren (Poul Nielson):

Det sidste spørgsmål er blevet kommenteret, sidste gang vi drøftede sagen mere indgående her i folketinget. Det er derfor ikke nødvendigt at gentage regeringens opfattelse på det punkt.

Med hensyn til gentagelsen af spørgsmålet her synes jeg det kan være rigtigt at pege på, at der er tale om, at diskussionen gik på, hvorvidt der ud fra valutabalancemæssige hensyn var baggrund for at lave en sådan permanent rationering. Det er rigtigt at gentage, at der med de foranstaltninger af forholdsvis beskeden karakter, der er lavet, er gjort det, som var nødvendigt på baggrund af vurderingen af forsyningsituationen og risikoen for en mere truende udvikling på området. Vi har med disse foranstaltninger foretaget det, det er rimeligt at foretage på baggrund af henstillingerne fra Det internationale Energiagentur, og det synes jeg alt i alt er en balanceret reaktion.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 552

12) Til *energiministeren* af:

Wilhelm (VS):

»Er det ministerens opfattelse, at DONGs option i henhold til gaskontraktens punkt II, 2, sikrer, at gassen skal leveres til den for leveringsskema B gældende basispris, uanset om DONG på grund af den ene eller den anden forsinkelse af gasprojektet forhindres i at aftage gassen i den takt, som er forudsat i leveringsskema B?»

Skriftlig begrundelse

Ved læsning af gaskontrakten har VS fået den opfattelse, at DONG befinder sig i en tidsklemme, fordi selv en mindre forsinkelse af gasprojektet, som gør det umuligt for DONG i starten at aftage gassen i helt det omfang, der er forudset, vil udløse en forhø-

jelse af basisprisen på 3,00 kr. pr. Gcal, gældende for den samlede kontraktmængde, jfr. kontraktens punkt VI, 1, og de svar, der blev afgivet til energipolitisk udvalg under behandlingen af sagen i 1979. Er denne opfattelse rigtig, er der tale om en meget effektiv tidsklemme, idet der allerede på det nuværende prisgrundlag ville blive tale om en merpris på 8-10 mia kr.

Imidlertid har ministeren ved forskellige lejligheder – bl.a. ved besvarelsen af spørgsmål 281 – ladet forstå, at denne opfattelse ikke skulle være korrekt, men at basisprisen én gang for alle er fastlagt, når DONG har truffet sit valg og meddelt det til DUC, hvilket allerede er sket.

I betragtning af hvor kolossal en prisforskel der er tale om, og i betragtning af at forsinkelser, som kan hindre DONG i at aftage gassen fuldt ud i den forudsatte takt, meget let kan komme på tale, vil det være af stor betydning at få dette spørgsmål afklaret. Uden tidsklemme skulle der være betydeligt bedre mulighed for at opnå den beskæftigelseseffekt af gasprojektet, som tidligere har været stillet i udsigt.

Energiministeren (Poul Nielson):

På en god, folkelig og lettilgængelig måde udtrykker spørgsmålet bekymring over, hvorvidt det nu bliver dyrere, hvis projektet ikke kan gennemføres til tiden.

Jeg har allerede ved min besvarelse den 23. januar i år af et spørgsmål fra hr. Wilhelm oplyst, at DONG allerede har udøvet den i resumeet af aftalens punkt II, 2, nævnte option, og basisprisen, der nævnes i resumeet af aftalens punkt VI, 1, ligger herefter fast. DONG har valgt den korte opbygningsperiode og vil således få gassen til den lave basispris. Udøvelsen af denne option – altså det at man lægger sig fast på dette – indebærer, at DONG må betale for de dermed fastsatte kvantiteter af gas, uanset om disse rent faktisk har kunnet aftages. Skulle DONG imidlertid herefter komme til at betale for den gas, som man ikke har kunnet aftage, har selskabet, som også anført i resumeet af gasaftalens punkt II, mulighed for under iagttagelse af særligt begrænsende regler at aftage den på et senere tidspunkt.

Wilhelm (VS):